

La tribuna

Tots els polítics són iguals?

El respecte ha de tornar a ser l'eix vertebrador en les legítimes discrepàncies que tenim els partits

DAVID
Pérez

Dimarts passat, en el curs d'una conversa amb una persona vinculada a Demòcrates per Andorra, vaig poder constatar que el proverbi amb què es convida a discutir i raonar una qüestió, està més que mai justificat. Parlant la gent s'entén. En molts aspectes aquesta persona està a les antípodes, ideològicament parlant, del meu posicionament. Però vaig constatar amb gran satisfacció que els dos convergiem en un punt cabdal, volem el millor pel nostre país.

Vivim en una societat encrestada pel políticament correcte, és a dir, el que es pot dir públicament i el que no. No em mal interpretin, nosaltres els progressistes continuarem Parlant clar. Crec que la necessària correcció política, és a dir el respecte, ha de tornar a ser l'eix vertebrador en les legítimes discrepàncies que tenim els partits polítics. Estic parlant de respecte, no de censura, les coses s'han de poder dir pel seu nom, sense eufemismes i sense haver de llegir entre línies.

Hem de transmetre a la societat que ens podem equivocar, però mai posar la mà a la caixa.

El problema d'avui és el descregut que estem vivint. La societat creu que la política és sempre bruta i està podrida i per aquest motiu la ciutadania es manté allunyada, i la distància cada dia creix més.

Invertir aquest clima de desconfiança ha de passar a ser una prioritat. Tothom ha de participar de la política.

Posar en dubte l'honradesa d'alguns polítics de casa nostra amb falses insinuacions no és la millor manera. Sobretot quan es fa per tapar les vergonyes d'altres. Ciutadans i ciutadanes que porten molts anys treballant per aconseguir un país millor, més pròsper, més ric i

més just per tothom.

No és de rebut llençar calumnies i injúries a tort i a dret sense haver, almenys, contrastat els fets. Això no es propi de mitjans seriosos. Aquests atacs carregats de maldat i amb grans dosis d'inventiva i males intencions no fan més que nodrir la imatge que tots els polítics són iguals. El populisme fàcil i mediocre d'alguns, sempre amb l'escopeta muntada i a punt per disparar, donen per suposat que tots els polítics són iguals, corruptes, desconnectats del carrer, aprofitats i sotmesos als interessos del partit. I no és cert. La majoria de polítics no tenen les mans tacades. Si algú no ha fet bé les coses, la justícia ha de ser implacable. Perquè només d'aques-

Saber separar l'àmbit personal del polític és una mostra de maduresa i sentit comú. I esdevé urgent saber trobar aquesta actitud

ta manera podem eradicar aquesta xacra.

La demagògia populista s'està postulant com la millor de les connexions amb la veu del carrer, mentre els polítics perden cada dia més credibilitat en un deteriorament que sembla ser que no té aturador.

PER AIXÒ cal claredat i transparència en els comptes i ser escrupolós amb els diners públics, és la millor eina de gestió i l'arma més

eficaç contra els corruptes. Extirpar del sistema d'una manera definitiva qualsevol polític, sigui qui sigui, si és confirma que ha posat la mà a la caixa.

Deixar de banda la «mala» política, la de les fortes crítiques i pocs arguments. L'empatia que genera compartir incerteses i voluntats de superació, genera tot sovint sinergies guanyadores.

Massa sovint estem acostumats a assenyalar només els errors quan

felicitar la feina ben feta soluciona moltes coses. Saber separar l'àmbit personal del polític és una mostra de maduresa i sentit comú. I esdevé urgent saber trobar aquesta actitud positiva, democràtica i responsable.

Hem de fer un pas més enllà. La incorrecció política, esterilitza el debat, dona ales als populistes i demagogs.

I la correcció política no és deixar de parlar, sinó començar a parlar bé, parlar amb coneixement de causa i contrastar les informacions.

Si parlant clar la gent s'entén doncs, aleshores som-hi! ≡

Membre de la Comissió de política Nacional d'SDP